

[Undervisningsministeren.]

Denne Afgørelse er grundet paa almindelige ejendomsretlige Grundsætninger, som er bragt i Anvendelse paa Bogen som en legemlig Genstand, medens den ikke hviler paa særlige forfatterretlige Betragtninger.

Denne Ret til Udlaansforbud paa Værkerne er siden bragt til Anvendelse i enkelte Tilfælde baade med Hensyn til litterære Værker og Musikværker.

Efter Afsigelse af denne Dan anmodede jeg Forfatterretsudvalget om at foretage en nærmere Undersøgelse af, hvorvidt det ved en nøje Afvejelse af paa den ene Side Forfatterens økonomiske Interesse i Opnaaelsen af et rimeligt Vederlag for hans Produktion og paa den anden Side det store læsende Publikums Interesse i paa den letteste Maade at opnaa Adgang til den offentliggjorte Litteratur maatte anses for nødvendigt at indføre særlige Retsregler paa dette Omraade.

Udvalget har ført en Række Forhandlinger med Repræsentanter for Forfatterne, Bibliotekerne og Forlæggerne, men da det sluttelig viste sig, at der ikke fra nogen af de interesserede Parters Side næres noget Ønske om, at Sagen paa nærværende Tidspunkt reguleres af Lovgivningsmagten, har Udvalget fraraadet at optage særlige Bestemmelser i Forfatterloven om dette Forhold. Jeg henviser i øvrigt til Udvalgets udførlige Fremstilling i Betænkningen Side 22 og 23, hvor der gøres Rede for Forskellen mellem det forfatterretlige Synspunkt og det rent ejendomsretlige, der ligger til Grund for Højesteretsdommen. — Dette Standpunkt har jeg ment at kunne tiltræde, saa meget mere som det jo til enhver Tid, i Tilfælde af at der opstaar en virkelig Interessekonflikt, vil ligge i Lovgivningsmagtens Haand at løse en saadan Konflikt.

Jeg tillader mig herefter at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen angaaende en Ændring i Forretningsordenens § 49.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 549).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Indstillingen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Indstillingen (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 53 Stemmer.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 133).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser, saaledes som dette Forslag med overvældende Majoritet er vedtaget i det høje Folketing. Lovforslaget er det fra tidligere Aar kendte, der gaar ud paa at forhøje Statstilskuddet fra 750 000 Kr., oprindeligt 250 000 Kr., til 1 1/2 Mill. Kr. Jeg gaar ud fra, at dette Forslag er saa kendt af Tinget, at jeg ikke behøver nærmere at motivere det, og jeg tillader mig derfor at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Gisselbæk: Det foreliggende Forslag om Ændring i Hjælpekasseloven er jo en gammel Kending; det er snart ved at gaa ind som et fast Led i Rigsdagens Forhandlinger ligesom Finansloven og Loven om Indfødsret, saa jeg kan godt give Ministeren Ret i, at der ikke er megen Mening i en mere indgaaende Drøftelse af Spørgsmaalet. Dog synes jeg, det er noget betænkeligt at blive ved at fastsætte de store Statsrefusionsbeløb til Kommunerne, men da det her drejer sig om Refusion til Kommunerne af den Hjælpekasseunderstøttelse, der er ydet i 1930—31, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for Forslaget.

Jeg vil dog gerne føje til, at hvis vi fremdeles skal fortsætte med den Slags Lovgivning, tror jeg, det vil være rigtigere at tage hele Hjælpekasseloven af 1913 op til Revision. Jeg synes ikke, det er nok, at vi bliver ved at fortsætte med Ændring af § 13; der er ogsaa forskellige andre Ting i Loven, som der efter min Mening kunde